

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

BERIJN den 23 April. De veldmaarschalk Diebitsch is den 4den dezer van de Weichsel opgebroken. Om den toevvoer van levensmiddelen te naderen, trok de hoofdarnee op Luko aan; waar dezelve den 10den vereenigd was. De vijand rigte zich naar Siedele, en riep aan de Muschawier in geslotene kolonnes den generaal Rosen aan. Het gevecht duurde tot 's avonds zeven uur, en de vijand moest ten laatste den aanval opgeven. Denzelfden dag trok het gros der Russische armee naar Siedele; dan de Polen namen den strijd niet aan, maar trokken in den nacht van den 10 op den 11den naar Kaluszijn en Seroczijn terug. De Russische voorhoede is hem dadelijk tot Mingozi gevolgd. — De generaal Thienman slaat het land tusschen de Weichsel, de de Wieprz en den grooten weg van Warschau gade. De generaal Gerstenzweig heeft Kock bezet, en de generaal Ourgrumoff moet Wengrow bezetten en gemeenschap houden met de regter flank van de Russische armee.

Op den linker zijde is de generaal Sierawski den 7den en 8sten April, met een korps van 6000 man, de Weichsel overgetrokken. Volgens de laatste berigten van den generaal Creutz; maakte hij zich gereed om den generaal Dwernecki aan te vallen; die naar de Weichsel scheen te willen terugtrekken.

FRANKFORT, den 26sten April. Volgens brieven uit Berlijn, zijn de berigten nopensde in Pruissen plaats hebbende krijgstoerusting, welke sommige dagbladen medegedeeld hebben, overdreven en gaan dezelve niet verder dan de voorzigtigheid in den tegenwoordigen tijd gebiedt. Men gelooft meer en meer aan het behoud van den vrede, daar zich in Frankrijk eene orde van zaken begint te vestigen, met welke een opregte vrede mogelijk is, en de zaken van België eerlang door middel van onderhandelingen schijnen te zullen afgedaan worden.

Den 27sten, Men heeft heden geene couranten uit Dresden ontvangen. Volgens ingekomene brieven moet het aldaar treurig uitzien, en de opstand met nieuwe woede losgebarsten zijn. Het schijnt, dat de burgers versperringen gemaakt, sommige straten opgebroken, en zich in gebouwen verschanst hebben.

RUSLAND.

PETERSBURG, den 16den April. De Petersburgsche courant behelst het volgende bericht nopens het gevecht met de Polen op den 31 Maart: »Op dien dag kwam plotseling eene aanzienlijke magt van de muitelingen aanrukken; de voorhoede van den adjudant-generaal Rosen, onder bevel van den generaal Geismar, werd bij Milosna met onstuimigheid aangevallen en genoodzaakt om naar Dembewielkie terug te trekken, waar het 1ste echelon van het 6de korps infanterie zich bezond. Hier

ontstond een hevig gevecht, dat meer dan vier uren lang duurde. De troepen van onze tegenstanders, de overmagt hebbende en aanhoudend door versche troepen versterkt wordende, drongen onze voorste detachementen met hevigheid terug, en daar de generaal Rosen de onmogelijkheid voorzag, om de genomen positie te behouden, trok hij, overeenkomstig zijne voor dit geval gegevene orders, naar Minsk terug, bij welke gelegenheid vier kanonnen, die men op de uitermate slechte wegen niet kon vervoeren, in de moerassen geworpen werden. Den 1sten April plaatsde de generaal Rosen zich aan gene zijde van Kaluszijn, bij het riviertje Liwica, waar de overige gedeelten van zijn korps zich met hem vereenigen zouden. Zoodra de veldmaarschalk Diebitsch berigt van deze bewegingen ontving, besloot hij, den overtocht over de Weichsel voorerst te staken, en op den vijand af te gaan.

POLEN.

WARSAW, den 21sten April. De Warschawsche Courier, meldt: »Men zegt, dat 18den bij Pultus een gevecht met een vijandelijk korps plaatts gehad heeft; wij hebben nog geen officieel berigt over de bijzonderheden daarvan ontvangen, even min als over den strijd van den generaal Sierawski met eene zeer aanmerkelijke overmagt. Het Russische hoofdkwartier is nog te Siedele.»

— Brieven uit Warschau, van den 21sten April, melden over het bedoelde gevecht van den generaal Sierawski het volgende: Het korps van den generaal Sierawski heeft eene nederlaag geleden, waardoor hij genoodzaakt is geworden op den linker oever van de Weichsel terug te trekken. Nadat namelijk de genoemde generaal met 6000 man jonge troepen en 6 stukken geschut over de Weichsel gegaan was, stiet hij, op den weg naar Lublin, bij Wronow tusschen Opole en Belyce, op het kops van den generaal Witt, aan hetwelk zich het overschot van het korps van den generaal Creutz had aangesloten. Te zamen waren dit 24,000 man met 30 stukken geschut. In plaats van zulk eenen ongelijken strijd te vermijden en terug te trekken, bleef de generaal Sierawski den ganschen dag van den 15den met den vijand handgemeen; doch moest ten laatste voor de overmagt wijken en naar Kazimierz terugtrekken. Den volgende dag werd hij aldaar aangevallen en zag zich genoodzaakt om over de Weichsel terug te trekken, waardoor hij weder een verlies onderging, hetwelk hij had kunnen vermijden, als hij den overtocht in den nacht van den 17den op den 18den had bewerkt. — Wij hebben geen enkel stuk geschut verloren, maar tellen over de 1200 dooden. Het officieel rapport van den generaal Sierawski over deze voorvallen is nog niet ontvangen; de nadere bijzonderheden daaromtrent onthreken derhalve nog; intusschen is aan den generaal nieuwe versterking toegezonden.

— Z. M. de Keizer van Oostenrijk, heeft den Prins van Metternich de Hongaarsche orde van St. Stephanus in juweelen verleend, uit erkentelijkheid voor de goede diensten, onlangs weder bewezen, bij gelegenheid der genomene maatregelen ter herstelling van de rust in onderscheidene Italiaansche staten; maatregelen, welke alleen de verzekering van de volle onafhankelijkheid dezer staten en het behoud van den algemeenen vrede ten doel hadden.

MENGELWERK.

DANKBAARHEID EN ERKENTELIJKEID OMTRENT WELDOENERS.

In den vorigen oorlog tusschen Rusland en Turkije, reed de Russische Luitenant P f u h l, daags na den slag bij Chochim, van eenige dragonders vergezeld, uit, om voeder voor de paarden te halen, wanneer hij uit een nabijliggend woud de stem van iemand hoorde, die hither scheen te kermen. Hij liet twee zijner ruiters afzitten, ten einde te onderzoeken, of deze stem van vriend of vijand kwam; doch de dragonders, bij hunne kost ter plaatse, van waar het geluid kwam, in hevig gelach uitbarstende, besloot hij, met nog eenige manschap, hen te volgen, en zag nu eenen bejaarden Turkschen Jood, die een eerwaardig, eerbijg voorkomen had, en door eenige Russische ruiters gekwetst zijnde, zich, uit vrees, vooraan in het woud, in eene drooge gracht gepoogd had te verbergen, terwijl het verlies van bloed hem niet toeliet verder te komen. P f u h l, nadat hij het bespottelijk gelach zijner dragonders ernstig bestraft had, liet den Jood in zijne eigene tent brengen, volgde spoedig zelf, en werd door den ongelukkigen, nadat hij denzelven had laten verbinden en verzorgen, onder het storten van dankbare vreugdetranen, aldus aangesproken: »Mijnheer! «ik hebt veel aan mij gedaan; waarmede zal «ik u dit vergelden?» De edelmoedige krijgsman ontweek alle dankbetuigingen, voorzag den Jood van de noodige paspoorten, deed bij zijnen Regementstaf en andere Russische Officiëren eene inzameling van penningen, en zond hem naar Kameniek in Podolië, ten einde aldaar zijne volkomene herstelling af te wachten.

Ondertusschen rukte het Russische leger dieper op Turksch grondgebied, en werd P f u h l, die zich altijd als een dapper krijgsman en beschermer der weerlooze onschuld onderscheidde, aaumerklijk bevorderd, doch eens, waarschijnlijk uit nijd, bij eenen aanval des vijands, door eenen anderen Officier, aan zijn lot overgelaten, waardoor hij in weerwil van zijnen dapperen tegenstand, in Turksche handen viel. Hij werd naar Adrianapel gevoerd, en aldaar aan ABDUL-MELEK, eenen Christen, in Sicilië geboren, doch tot den Mahometaanschen Godsdienst overgegaan, die juist naar Servië reisde, als slaaf verkocht, ABDUL-MELEK, een rijk, maar hoogst wreedaardig en wellustig man, gaf onzen Luitenant, die zich door zijne kennis der Italiaansche taal en geschikte behandeling van paarden, bij hem noodzakelijk had weten te maken, in den aanvang het opzigt over zijnen stal en zijne tuinen. Toen echter een zijner liefste paarden, ofschoon buiten schuld van P f u h l, gestorven was, liet hij hem acht en veertig uren lang in eenen verschrikkelijken kerker opsluiten, en veroordeelde hem tot het moeijelijkste werk op het land.

Zoo gevoelde dan de ongelukkige P f u h l, wiens naam, als slaaf, thans Ibrahim was, het hayde van zijn lot in eene volle mate, en moest, bij den geringsten misslag, de wreedaardigste behandeling ondervinden, toen eene onverwachte gebeurtenis aan zijnen toestand eene andere wending gaf. Een jong meisje, de dochter van den Overste B., was in Turkije

de handen gevallen, en in de magt van Abdul-Melek geraakt wiens wellustige aanzien zij standvastig had afgeweerd. Ontdekt hebbende, dat haar landgenoot zich mede in gevangenschap bevond, liet zij hem door eene vertrouwde slavin dringend verzoeken, al het mogelijke aan te wenden, om haar aan de magt van haren tiran te ontrukken. De vriendschapsband werd spoedig geknoopt, en beide hadden reeds tot de vlucht besloten, toen hun geheele plan door eenen slaaf, Hassan geheten, wien men hun ontwerp had toevertrouwd, aan hunnen Heer ontdekt werd, waarvan het rampzalig gevolg was, dat zij beide, gekluisterd, zich in twee naast elkander liggende hokken zagen opgesloten. Acht dagen lang werd Ibrahim op het wreedsste mishandeld; terwijl het Juidse geslacht van Natalia — dit was de naam van het meisje — hem deed vermoeden, dat haar toestand niet beter was. Eindelijk hoorde hij hare klagstem niet meer, en dit vervulde zijne ziel met een verschrikkelijk voor gevoel omtrent haar lot, waarover hij zich nog te meer, moest ontrusten, dewijl al de vragen, welke hij aan de slaven, die hem zijn eten bragten, deed, met een somber en naargeestig stilzwijgen werden beantwoord. Op zekeren dag, in zijnen kerker, in diepe droefgeestigheid verzonken zijnde, zonder dat eene enkele vertroostende gedachte hem konde opbeuren, trad zijn Heer, vergezeld van twee slaven, binnen denzelfden, en gaf hem te kennen, dat hij hem, schoon den verachtelijksten dood verdiend hebbende, aan eenen anderen Meester verkocht had, tevens bevel gevende om hem dadelijk te vervoeren. Men zette hem nu op zener wagen, die zeer snel voortreed, en reisde drie dagen lang, zonder dat Pful wist, werwaarts men hem brengen zoude, en zonder dat hij op zijne vragen aan zijne geleiders eenig ander antwoord ontving, dat hij maar gerust moest zijn, en niet het geringste kwaad te vrezen had. Eindelijk kwam men des avonds van den derden dag in eene groote plaats, alwaar de wagen voor een huis stilhield: Pful stapte er uit, en de eerste persoon, dien hij bij het fakkellicht ontdekte, was de dood, wiens leven hij bij Choczim gered had. «God dank!» — riep de brave Israëliet uit, — «dat ik in staat ben, u te vergelden, hetgene u mij gedaan hebt! Neem uwen intrek in het huis van uwen knecht, omtrent vier uurs den pligt van hartelijkheid uitvoerend.» Pful wist niet, wat hij van dit geval denken moest. De eene vraag verdronk thans de andere; doch de dankbare Jood be loofde hem, dezelve alle den volgende dag te zullen beantwoorden. Dan, wie schetst de verrukking van Pful, toen de Jood des morgens met een meisje aan de hand in het vertrek trad, welke hij aanstonds voor Natalia herkende! Toen de eerste bedwelming der vreugde voorbij was, verhaalde de Israëliet, dat hij toevallig bij Abdul-Melek gekomen was, die hem een meisje, Natalia geheeten, ten verkoop had aangeboden. De trappen van deze zijne nieuwe slavin hadden hem bewogen, naar de oorzaak harer diepe droefheid te vragen, waaneer hij van haar vernam, dat een Russisch Officier, Pful genaamd, nog in den kerker zuchtte. De naam van zijnen redder bij Choczim lag hem nog verschen in geheugen, en hij had daarop aanstonds besloten, om wederkerig nu ook hem te redden. — «Ik reisde» — dat vervolgde de Jood — «oogenblikkelijk naar uwen tiran, die u tot eenen ellendigen dood gedoemd had, doch nu aan mij afstond, onder voorwaarde, dat ik u aan eenen zeer harden Heer verkoopen zoude. Op deze wijze gelukte het mij, u uit zijne handen te redden, en ik dank God, dat ik daardoor in staat ben, om de weldaad, die gij aan mij bewezen hebt, te vergelden. Binnen weinige dagen vertrek ik naar het leger; dan neem ik u en Natalia met mij, en breng u, langs eenen omweg, onder den Goddelijken bijstand, gelukkig in den schoot uwer landgenooten terug.» — Weenende en diep getroffen omhelsden beide den braven Jood, die hen naar Bucharest in Wallachije voerde, waar destijds Russische bezetting lag, en zij niet dan met veel weêrzin hunnen grootmoedigen redder verlieten. Toen deze vertrokken was, vond Pful, tot zijne hoogste verbazing, eenen zak met duizend Dukaten, benevens eenen kostbaren ring voor Natalia, welke de dankbare Israëliet heimelijk in de kleederen van den Luitenant gestoken had. Het meisje vond haren vader nog in leven, en met diens toestemming, werd zij met den braven Pful voor altoos door den band des huwelijks verbonden. Hun echt was gelukkig, en de heilwoning der grootmoedige dankbaarheid van den braven Jood verschaft aan beide me-
pismalen de zaligste oogenblikken.

IETS OVER KOFFIJ-PLANTAGIEN OP CUBA.

De gewone Koffij-Plantagen op Cuba strekken zich tot op 200 morgen, of 6 a 7 Caballerias uit, waarvan ieder 30 morgen bedraagt. Waaneer men in de bosschen nieuwe plantagen aanleggen wil, dan hak men de boomen om, doch laat de stammen liggen, en zaait de Koffijplant daartusschen, daar die door het verrotten der stammen eene voordeelige vetigheid bekomt. Op nieuwe plantagen groeit de Koffij zoo rijkelijk en is dezelve zoo voortreflijk dat men dezelve gaarne aanlegt, alhoewel de prijzen thans zoo laag zijn, dat eene oude plantage nauwelijks eenig gewin opbrengt, hetwelk aanleiding geeft tot het beplanten van nieuwe. Eene Koffij-Plantage heeft gewoonlijk 120, a 140,000 boomen, behalve het weiland voor het vee, den tuin voor de negers, stallingen en eene plek boschgrond van waar de jonge boomen hunne schaduw bekomen en hetwelk daarenboven een overschoon gezigt oplevert. De boom brengt 20 jaren vrucht voort, en daar de nieuwe boomen, ter aanvulling der oude, eerst in het derde jaar vruchten dragen, is circa een tiende zonder opbrengst. Van November tot Maart wordt de vrucht geplukt en op een oven of schuinsche dorschvloer van fijne kalk en tras gedroogd, daarna op hoopen bij elkander verzameld en in den molen door middel van een steen van vijf voet diameter geschild. Vervolgens worden de boonen in den verschietsmolen van de schillen gezuiverd, op groote tafels door slaven uitgezocht en in 2 a 3 soorten verdeeld. De slechte en gebroken zijn de Triagesoorten, die ongeveer voor den halven prijs der beste verkocht worden.

ADVERTENTIEN.

De gequalificeerde WEESMEESTEREN dezer Kolonie, bieden aan tegen behoorlijke Intrest, en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene somma van Acht Duizend Guldens, aankomende diverse minderjarigen.

De gegadigden adresseren zich bij memorie, aan de Edele Achtbare Commissie uit het Gemeente Bestuur tot de zaken van de Nieuwe Wees- Kuratele- en Onbeheerde Boedels Kamer.

Paramaribo, den 18 Junij 1831.

N. L. BRAM, Exploiteur bij den Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie, zal op Vrijdag den 24sten Junij 1831, des morgens de klokke Negen uren, ter Kastelenij van het Hof van Civile en Criminele Justitie, publiek bij Executie verkoopen:

De Plantage de Morgenstar, gelegen aan rio Suramacca, tusschen de Plantagen de Eendragt en Joannas Catharina, aankomende P. S. LEIJSNER, C. J. LEIJSNER en J. J. LEIJSNER; zijnde de inventaris van gemelde Effect, ten kantore berustende.

Paramaribo, den 17 Junij 1831.

De Inspecteur van Bruggen, Straten, Wegen en Waterwerken te Paramaribo en deszelfs omtrekken, brengt, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, ter kennis van de Ingezeten dezer Kolonie, dat de Wegen in de Voorstad Zeelandia, voor een geruimen tijd voor de passage van Rijtuigen, Wagens en Karren zullen worden afgesloten, ten einde dezelve in eenen verbeterden staat te kunnen brengen, welke afsluiting aanvang zal nemen op Maandag den 27sten dezer, terwijl de ontsluiting van dien, nader zal worden bekend gemaakt.

Vindende zich verders verplicht het publiek te herinneren, aan de nog in volle kracht en werking zijnde Publicatie van den Gouverneur Generaal J. F. FRIDERICI, dd. 4 Mei 1801, waar hij het verboden is: Met zwaar geladene Vrachtwagens en Karren langs de Combe Wegen gedurende de maanden Junij, Julij en Augustus te rijden, op poene voor de contravenieus van te zullen worden bekeurd in eene boete van Vijftig Guldens.

Paramaribo, den 18 Junij 1831.

De Inspecteur voornoemd,
M. D. TEENSTRA.

De reeds geannoteerde Verkoop van de SLAVEN, behoorende aan Mevrouw de Wed. F. TAIJSHIL JANSZ. en laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje Hofwijk.

De GROND en GEBOUWEN van de Plantaadje Hofwijk met zes kopper-Slaven, verder eenige Materialen, Plantaadje Gereedschappen, Meubelen, en een groote nieuwe Corjaal, zal alsnu plaats hebben, op Woensdag den 22sten dezer maand Junij 1831, 's namiddags om vier uren, ten huize van den Vendumeester M. A. SALOMONS, alwaar de Slaven 3 dagen voor den Verkoop te bezigtigen zullen zijn, den Inventaris, bewijzen van Eigendom en Koop-conditie ter visie liggen.

Alsmede nog, de GROND en GEBOUWEN, van Plantaadje Jagerswoud.

Paramaribo den 17 Junij 1831.

JAN DE JAGER Ez. qq. c. s.

C. L. J. POTVILAGE, zal op den 22sten dezer, des namiddags, door den Vendumeester M. A. SALOMONS, publiek verkoopen: de Negerin ANETE en hare dochter PHILIPPINA.

De ondergeteekenden, met onderling goedvinden besloten hebbende, ultimo dezer, hunne Compagnieschap canteerende onder de firma van GELLEE & HULLEMAN, te dissolueeren; hebben de Eer door deze aan hunne respectieve begunstigers daarvan kennis te geven, met minnelijke Sollicitatie aan hunne Debiteuren, om voor die tijd, het door hun verschuldigde ten hunnen Kantore te willen aanzuiveren; tevens hunne Crediteuren in deze Kolonie verzoevende, hunne vorderingen per rekeningen in blanco in te zenden; zullende nader worden kennis gegeven, wie met de liquidatie hunner zaken gemelde firma regardeerende, zal worden belast.

Paramaribo, den 16 Junij 1831.

J. L. GELLEE.

G. VAN POLEN HULLEMAN.

L O N D O N PORTER & PALE ALE

in vatjes van 3 dozijn.

bij J. VAN GELDER Hz.

Kapt. J. J. KIERS, voerende het Schip de Jonge Evert, zal op ultimo dezer maand, deszelfs Briefvenzak sluiten, en de reis naar Amsterdam aannemen.

Paramaribo den 16 Junij 1831.

De ondergeteekende van voornemens zijnde, tot herstel zijner gezondheid, binnen kort, naar Europa te vertrekken; verzoekt herhaalde wijze zijne Debiteuren, zoo als ook die van de vorige firma COR- DUA en BOEDDINGHAUS, om betaling te presteeren; ten einde voort te komen, om in regten te moeten ageeren.

Paramaribo, den 14 Junij 1831.

D. F. BOEDDINGHAUS.

S. O. FUCHS,

Biedt tot zeer billijke prijzen, te koop aan: echte zuivere Rijnwijn in flesschen; bij heele en halve dozijn; Selserswater; beste kwaliteit Eau de Cologne; versch gewascht Schoenmakers- en Zoolleer; 2 en 3 draads Visschersgaren; Hollandsche Linnens; Vriesch Bont; Haarlemmer Lin- nen- en Bockjes Streep; Duitsche dito; Creas; Plaitles; ord. Servietgoed; Satijn Hennepen Dril; fijn en ord. wit Dril; Callico's; Mulls; garen en catonen Thule; met Kante dito; zwart Princestof; Dames Stroohoeden; hooge Mans- en Jongens Schoenen met Gespen; lage Mans dito; Lubecker Rollen en Koffijzakken; Fles- schen-Kurken, enz.

Ter Drukkerij van de Erven G. J. FUCHS.